

ostatni taki rap.

POCZĄTEK LATA WE WROCŁAWIU mógłby należeć do ofowego Teatru Zakład Krawiecki. Niestety, hala dawnego Browaru Mieszczańskiego świeciła pustkami. Szkoda.

Debiutancką komedię Danuty Łukasińskiej „AAA pracy szukam, matkę oddam” młodzi artyści Zakładu przedstawili w przestrzeni, którą właściwie nic nie odróżnia od re-
alu: walizka, wieszak z ciuchami, nocny stolik, lampa, butelka czerwonego wina. I telefon.

Agata (Magda Engelmajer) to młoda bezrobotna aktorka po wydziale lalkarskim. Próbuje żyć w zgodzie ze sobą i z matką. Świat jej tego nie ułatwia. Więc dzwoni w poszukiwaniu pracy. W rubryce „ogłoszenia drobne” jedni proponują atrakcyjnej kobiecie płatny seks, drudzy sesję porno dla pism brukowych. Praca kelnerki w nocnej knajpie oznacza prostytutkę. Porady życiowe – wyciąganie pieniędzy z kieszeni na cudowne kuracje i genialne terapie.

Na smyczy telefonu trzyma córkę także Mamuśka. W spektaklu Turkiewicza jej postać tworzy sugestywny głos Ireny Dudzińskiej (grany z offu) i komiksowa sylwetka wyświetlana na ekranie. W dynamicznych, stroboskopowych sekwencjach obserwujemy teleidiotyzm i nimfomanię obu kobiet.

„Roxxy Hot” to prawdziwie teatralny show. Ochroniarze przy drzwiach limuzyny Roxxy, szturm na okute stałą wejście, pisk fanek, błyski fleszów otwierały spektakl na dziedzińcu Browaru. Roxxy Hot to zgrabna, seksowna kobietka w szmaragdowym topie i czarnych porteczkach. Na małej scenie, wśród kolorowych lampek, tańczy ze wspomnieniami. Łaknie miłości, a musi opowiedzieć o związkach z psychotycznymi i gwałcącymi mężczyznami, o maskach, które na nią nakładali. Paweł Palcat zagrał Roxxy rewelacyjnie. Na zasłanej czerwienią scenie, za parawanem udającym ekrany chińskiego teatru cieni parodiował epizody kina erotycznego. Udało mu się wciągnąć na scenę widzów, by z nimi zatańczyć.

„Śpiewnik wrocławski” to teatr pospieszny. Ułożony niczym zdjęcia współczesnego Wrocławia – miasta lumpów, sztajmesów, bezdomnych, żyjących w alkoholowej, narkotykowej lub psychotropowej malignie. Żyjących za głupio na tragedię, a przecież boleśnie prawdziwych. Wraz z bohaterami siedzieliśmy w klatce teatralnej camera obscura. Industrialną przestrzeń dawnej hali Browaru wypełniają kilkuminutowe flesze obrazków nieuchronnie zapadających w ciemność. W ciemności po przytulcach i skwerach miasta wędrowali bohaterowie: dziennikarz, który stracił pracę, dom i rodzinę, alkoholiczka, idiotyczna czytelniczka brukowców – ofiara Kundalinich i Kaszpirowskich,

ROXXY HOT
Reżyseria
Szymon Turkiewicz

AAA PRACY
SZUKAM...
Reżyseria
Szymon Turkiewicz

kierowniczką ośrodka dla bezdomnych, która ma czas tylko na wystawienie faktur darczyńcom z supermarketów. W spektaklu Kopki każdy z bohaterów ma czas na opowiedzenie własnej wersji zmarnowanego życia. W finale, ze ściśniętym gardłem oglądaliśmy to, co im się wydaje, w tym przejmujący rap o współczesnej Polsce. Głuchy „wyśpiewał” w języku migowym znany rap Sidneya Polaka. Ostatni taki rap.

Większość aktorów TZK kupił do Legnicy Jacek Głomb. Jesienią Turkiewicza zaczyna wszystko od nowa z nowymi aktorami. Oby nareszcie z publicznością.

— Leszek Pułka

„AAA pracy szukam, matkę oddam” Danuty Łukasińskiej, reż. i mix muz. Szymon Turkiewicz, komiks Michał Engelmajer, premiera 31 maja 2005.

„Roxxy Hot” Szymona Turkiewicza, reż. autora, premiera 17 czerwca 2005.

„Śpiewnik wrocławski” Krzysztofa Kopki, reż. autora, premiera 27 czerwca 2005